

КОМИСИЯ/ИРЛАНДИЯ

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав)

16 юли 2009 година *

По дело C-427/07

с предмет иск за установяване на неизпълнение на задължения, предявен на основание член 226 ЕО на 14 септември 2007 г.,

Комисия на Европейските общности, за която се явяват г-жа D. Recchia, г-н P. Oliver и г-н J.-B. Laignelot, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

ищец,

срещу

Ирландия, за която се явява г-н D. O'Hagan, в качеството на представител, подпомаган от г-н M. Collins, SC, и г-н D. McGrath, BL, със съдебен адрес в Люксембург,

ответник,

* Език на производството: английски.

СЪДЪТ (втори състав),

състоящ се от: г-н С. W. A. Timmermans, председател на състав, г-н J.-C. Bonichot, г-н K. Schiemann, г-н J. Makarczyk (докладчик) и г-жа С. Toader, съдии,

генерален адвокат: г-жа J. Kokott,
секретар: г-жа K. Sztranc-Sławiczek, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 27 ноември 2008 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 15 януари 2009 г.,

постанови настоящото

Решение

1 С исковата си молба Комисията на Европейските общности иска от Съда да установи, че:

— като не е приела съгласно член 2, параграф 1 и член 4, параграфи 2—4 от Директива 85/337/ЕИО на Съвета от 27 юни 1985 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда (ОВ L 175, стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15,

том 1, стр. 174), изменена с Директива 97/11/ЕО на Съвета от 3 март 1997 г. (ОВ L 73, стр. 5; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 3, стр. 254, наричана по-нататък „Директива 85/337, изменена с Директива 97/11“), всички необходими разпоредби, за да гарантира, че съгласно членове 5—10 от Директива 85/337, изменена с Директива 97/11, преди предоставянето на разрешение проектите, които могат да окажат значително въздействие върху околната среда и попадат в категорията „строителство на пътища“, предвидена в точка 10, буква д) от приложение II към изменената директива, са предмет на процедура за издаване на разрешение и на оценка относно въздействието им, и

- като не е приела всички законови, подзаконови и административни разпоредби, необходими за съобразяване с член 3, точки 1 и 3—7 и член 4, точки 1—6 от Директива 2003/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 май 2003 година за осигуряване участието на обществеността при изготвянето на определени планове и програми, отнасящи се до околната среда и за изменение по отношение на участието на обществеността и достъпа до правосъдие на Директиви 85/337/ЕИО и 96/61/ЕО на Съвета (ОВ L 156, стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 10, стр. 8), или във всеки случай като не е информирала Комисията за посочените разпоредби,

Ирландия не е изпълнила задълженията си съответно по Директива 85/337, изменена с Директива 97/11, и по член 6 от Директива 2003/35.

Правна уредба

Общностна правна уредба

Директива 2003/35

2 Член 1 от Директива 2003/35 предвижда:

„Целта на настоящата директива е да допринесе за изпълнението на задълженията, произтичащи от [Конвенцията от Орхус] [за достъпа до информация, участието на обществеността в процеса на вземането на решения и достъпа до правосъдие по въпроси на околната среда], по-специално чрез:

- а) предвиждане на участие на обществеността при изготвянето на определени планове и програми, отнасящи се до околната среда;

- б) подобряване на участието на обществеността и предвиждане на разпоредби за достъпа до правосъдие в рамките на Директиви 85/337[...] и 96/61/ЕО на Съвета.“

3 Съгласно член 6 от Директива 2003/35:

„Държавите членки въвеждат в сила необходимите закони, подзаконови и административни разпоредби, за да се съобразят с настоящата директива преди 25 юни 2005 г. Те незабавно информират Комисията за това.

Когато държавите членки приемат такива разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.“

Директива 85/337

4 Съгласно член 1, параграф 2 от Директива 85/337, изменен с член 3, точка 1 от Директива 2003/35:

„[...]“

„общественост“ означава едно или повече физически или юридически лица и, в съответствие с националното законодателство или практика, техните сдружения, организации или групи;

„заинтересованата общественост“ означава обществеността, която е засегната или може да бъде засегната, [или има интерес от процедурите] за вземане на решения в областта на околна среда, посочени в член 2, параграф 2; за целите на това определение неправителствените организации, които подкрепят опазването на околната среда и отговарят на всички изисквания съгласно националното право, се счита, че имат интерес.“

- 5 Съгласно член 2, параграфи 1 и 3 от Директива 85/337, изменен с член 3, точка 3 от Директива 2003/35:

„1. Държавите членки приемат всички необходими мерки, за да гарантират, че преди да бъдат одобрени, проектите, които биха могли да окажат [значително] въздействие върху околната среда, *inter alia* поради своя характер, мащаби или местоположение, са предмет на изискването за получаване на [разрешение] за предприемачески дейности и на оценка относно тяхното въздействие. Тези проекти са дефинирани в приложение 4.

[...]

3. Без да се засяга член 7, държавите членки могат в изключителни случаи [да не прилагат разпоредбите, предвидени в настоящата директива, по отношение на конкретен проект или на част от него].

В тези случаи държавите членки:

- а) [преценяват] дали друга форма на оценяване би била подходяща;
- б) [предоставят] на заинтересованата общественост информацията, получена чрез други форми на оценяване, цитирана в буква а), информацията, отнасяща се до решението за освобождаване и до причините за предоставянето на това освобождаване.

[...]“

6 Член 4 от Директива 85/337, изменена с Директива 97/11, предвижда:

„1. При спазването на член 2, параграф 3 проектите, изброени в приложение I, се изпълняват, при условие че е направена оценка в съответствие с членове 5—10.

2. При спазването на член 2, параграф 3 държавите членки вземат решение за проектите, изброени в приложение II, чрез:

а) разглеждане на всеки отделен случай,

или

б) прагове или критерии, определени от държавата членка,

относно това, дали проектът да бъде предмет на оценка съгласно разпоредбите на членове 5—10.

Държавите членки могат да решат да прилагат и двете процедури, посочени в букви а) и б).

3. Когато се извършва оценка на всеки отделен случай или се въвеждат прагове или критерии за целите на параграф 2, се вземат под внимание съответните критерии за подбор, посочени в приложение III.

4. Държавите членки правят необходимото, за да се уверят, че [решенията, приети от компетентните органи съгласно параграф 2, са достояние на обществото].“

7 Член 5 от Директива 85/337, изменена с Директива 97/11, предвижда:

„1. В случай на проекти, които по силата на член 4 трябва да бъдат предмет на оценка на въздействието върху околната среда в съответствие с разпоредбите на членове 5—10, държавите членки приемат необходимите мерки, за да гарантират, че предприемачът предава в подходяща форма информацията, посочена в приложение IV, дотолкова, доколкото:

- а) държавите членки считат, че информацията е съотносима към даден етап от процедурата за даване на съгласие и към специфичните характеристики на дадения проект или тип проект и на онези характеристики на околната среда, които вероятно могат да бъдат засегнати;
- б) държавите членки считат, че е възможно към даден предприемач да се изпрати разумно искане за събиране на тази информация, като се вземат под внимание, *inter alia*, сегашните познания и методи на оценка.

[...]

3. Информацията, която предприемачът следва да предостави съгласно параграф 1, включва най-малко следното:

— описание на проекта, включващо информация относно обекта, план и размери,

- описание на мерките, които се предвижда да бъдат предприети с цел да се избегнат, намалят и при възможност да се коригират неблагоприятните резултати,

- данните, необходими за идентифициране и оценка на основните последици от проекта върху околната среда,

- кратко описание на основните алтернативи, проучени от предприемача, и посочване на главните причини за неговия избор по отношение на въздействието на проекта върху околната среда,

- нетехническо описание на информацията, посочена в горните тирета.

[...]

- 8 Член 6, параграфи 2—6 от Директива 85/337, изменен с член 3, точка 4 от Директива 2003/35, гласи:

„2. Обществеността се информира, чрез публично оповестяване или други подходящи средства като електронните медии, където има такива, по следните въпроси на ранен етап от процедурите по вземане на решения по околна среда, посочени в член 2, параграф 2, и най-късно веднага след като информацията може разумно се предостави, за:

- а) молбата относно съгласието за развитие;

- б) факта, че проектът подлежи на процедура за оценка на въздействието върху околната среда и, когато е целесъобразно, факта, че се прилага член 7;

- в) подробности за компетентните органи, отговорни за вземането на решението; тези, от които може да бъде получена съответната информация; тези, на които могат да бъдат предоставяни коментари и въпроси, и подробности за графика за предаване на коментари и въпроси;

- г) същността на възможни решения или проекторешение, ако има такова;

- д) указване на наличността на информацията, събрана съгласно член 5;

- е) указване на времето и местата, където ще бъде предоставена съответната информация на обществеността, както и средствата, чрез които това ще бъде направено;

- ж) точните условия за участие на обществеността съгласно точка 5 от настоящия член.

3. Държавите членки гарантират, че в разумни срокове се предоставя на разположение на заинтересованата общественост:

- а) всяка информация, събрана съгласно член 5;
- б) в съответствие с националното законодателство, основните доклади и становища, издавани от компетентния орган или компетентните органи в момента, когато заинтересованата общественост е била информирана в съответствие с параграф 2 от настоящия член;
- в) в съответствие с разпоредбите на Директива 2003/4/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 28 януари 2003 г. относно обществения достъп до информация за околната среда [...], информация, различна от тази, посочена в параграф 2 от настоящия член, която е от значение за решението в съответствие с член 8, и която става достояние след като заинтересованата общественост е била информирана в съответствие с точка 2 от настоящия член.

4. На заинтересованата общественост се предоставят навременни и ефективни възможности да участва в процедурите по вземане на решения по околната среда, посочени в член 2, параграф 2, и за тази цел има право да изразява мнения и коментари, когато всички възможности са допустими, пред компетентния орган или органи преди да бъде взето решението по молбата относно съгласието за развитието.

5. Точните условия за информирането на обществеността (например чрез пускане на бюлетини по пощата в определен радиус или публикуване в местни вестници) и за консултиране на заинтересованата общественост (например писмено или чрез обществено допитване) се определят от държавите членки.

6. Предоставят се разумни срокове за различните фази, които позволяват достатъчно време за информиране на обществеността, и за да може заинтересованата общественост да се подготви и да участва ефективно при вземането на решения по околната среда, предмет на разпоредбите на настоящия член.“

- 9 Член 7 от Директива 85/337, изменен с член 3, точка 5 от Директива 2003/35, предвижда:

„1. Когато държава членка установи, че един проект има вероятност да има [значително въздействие] върху околната среда в друга държава членка, или ако държавата членка, която има вероятност да бъде засегната в значителна степен, поиска, то държавата членка, на чиято територия е предвидено да се проведе проектът, изпраща на засегнатата държава членка във възможно най-кратък срок, и не по-късно от информирането на нейната собствена общественост, *inter alia*:

а) описание на проекта, заедно с цялата налична информация за неговото трансгранично въздействие;

б) информация за същността на решението, което може да бъде взето,

и дава на другата държава членка разумен срок, в който да покаже дали тя желае да участва в процедурите по вземане на решение по околната среда, посочени в точка 2 от настоящия член.

2. Ако държавата членка, която получава информация съгласно параграф 1 покаже, че възнамерява да участва в процедурите по вземане на решение, посочени в член 2, параграф 2, държавата членка, в чиято територия се предвижда провеждането на проекта, изпраща, ако вече не го е направила, на засегнатата държава членка, информацията, която следва да се предостави съгласно член 6, параграф 2 и я прави достояние съгласно член 6, параграф 3, букви а) и б).

[...]

5. Точните условия за прилагането на настоящия член могат да бъдат определени от съответните държави членки и следва да дават възможност на заинтересованата общественост на територията на засегнатата държава членка да участва ефективно в процедурите по вземане на решения по околната среда, посочени в член 2, параграф 2 за проекта.“

10 Член 9 от Директива 85/337, изменен с член 3, точка 6 от Директива 2003/35, предвижда:

„1. Когато е взето решение за предоставяне или отказ на съгласие за развитие, компетентният орган или органи следва да информират обществеността за това в съответствие със съответните процедури и следва да осигур[ят] достъп на обществеността до следната информация:

— съдържанието на решението и на всички свързани с него условия,

- след като са прегледани опасенията и мненията, изразени от заинтересованата общественост, главните причини и съображения, върху които се основава решението, включително информация за процеса на участие на обществеността,

- описание, където е необходимо, на основните мерки, за да се избегнат, намалят, и — ако е възможно — премахнат главните отрицателни ефекти.

2. Компетентният орган или органи информират всяка държава членка, която е била консултирана съгласно член 7, като ѝ изпращат информацията, посочена в параграф 1 от настоящия член.

Консултираните държави членки гарантират, че такава информация е била предоставена по подходящ начин на заинтересованата общественост на тяхната собствена територия.“

- 11 Член 10а от Директива 85/337, въведен с член 3, точка 7 от Директива 2003/35, гласи:

„Държавите членки гарантират, че в съответствие със съответната национална правна система членовете на заинтересованата общественост:

- а) които имат достатъчно интерес, или [...];

- б) които [твърдят, че е накърнено право], когато административно-процесуалното право на държавата членка изисква това като предварително условие,

[имат възможност да обжалват] пред съд или друг независим и безпристрастен орган, установен по закон, [на основание] материалната или процесуалната законосъобразност на решения, действия или бездействия, които са предмет на разпоредбите на настоящата директива за участие на обществеността.

Държавите членки [...] определят на какъв етап могат да се оспорват решения, действия или бездействия.

Какво представлява достатъчен интерес и накърняване на право се определя от държавите членки в съответствие с целта да се даде широк достъп до правосъдие на заинтересованата общественост. За тази цел интересите на всяка неправителствена организация, отговаряща на посочените в член 1, параграф 2 изисквания, се считат за достатъчни за целите на буква а) от настоящия член. Такива организации също се счита, че имат права, които могат да бъдат накърнени за целите на буква б) от настоящия член.

Разпоредбите на настоящия член не изключват възможността [за предварително обжалване] пред административен орган и няма да повлияят на изискването за изчерпване на [способите за обжалване по административен ред] преди преминаването към [обжалване по съдебен ред], ако съществува такова изискване съгласно националното право.

Всяка подобна процедура следва да бъде [надлежна], справедлива, своевременна и да не бъде възпрепятстващо скъпа.“

- 12 В приложение II към Директива 85/337, изменена с Директива 97/11, са изброени проектите, посочени в член 4, параграф 2 от изменената директива. В буква д) от озаглавената „Инфраструктурни проекти“ точка 10 от това приложение е включено строителството на пътища, пристанища и пристанищни съоръжения и канали, включително рибарски пристанища (проекти, невключени в приложение I).

Директива 96/61/ЕО

- 13 Съгласно член 2, точки 13 и 14 от Директива 96/61/ЕО на Съвета от 24 септември 1996 година за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването (ОВ L 257, стр. 26; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 3, стр. 183), изменен с член 4, точка 1 от Директива 2003/35:

„13) „общественост“ означава едно или повече физически или юридически лица и, в съответствие с националното право или практика, техните сдружения, организации или групи;

14) „заинтересованата общественост“ означава обществеността, която е засегната или е вероятно да бъде засегната, [или има интерес от вземането на решение или от актуализирането на разрешителното или условията за разрешително]; за целите на настоящото определение неправителствените организации, които подкрепят опазването на околната среда и отговарят на всички изисквания съгласно националното право, се считат за заинтересовани“.

14 Член 15, параграфи 1 и 5 от Директива 96/61, изменен с член 4, точка 3 от Директива 2003/35, гласи:

„1. Държавите членки гарантират, че на заинтересованата общественост са дадени навременни и ефективни възможности да участва в процедурите за:

- издаване на разрешително за нови инсталации,
- издаване на разрешително за всяка съществена промяна в работата на една инсталация,
- актуализиране на разрешителното или на условията на разрешително за една инсталация в съответствие с член 13, параграф 2, първо тире.

Процедурата, предвидена в приложение V, се прилага за целите на такова участие.

[...]

5. Когато е взето решение, компетентният орган информира обществеността в съответствие със съответните процедури и прави обществено достъпна следната информация:

- а) съдържанието на решението, включително копие от разрешителното и от всички условия, и всички последващи актуализации; и

- б) след като са прегледани тревогите и мненията, изразени от заинтересованата общественост, причините и съображенията, на които се основава решението, включително информация по процеса на участие на обществеността.“

15 Член 15а от Директива 96/61, въведен с член 4, точка 4 от Директива 2003/35, предвижда:

„Държавите членки гарантират, че в съответствие със съответната национална законова система членовете на заинтересованата общественост:

- а) които имат достатъчен интерес, или [...];

- б) които [твърдят, че е накърнено право], когато административно-процесуалното право на държавата членка изисква това като предварително условие,

[имат възможност да обжалват] пред съд или друг независим или безпристрастен орган, установен със закон, [на основание] материалната или процесуална законосъобразност на решенията, действията или бездействията, предмет на разпоредбите на настоящата директива за участие на обществеността.

Държавите членки определят на какъв етап могат да бъдат оспорвани решенията, действията или бездействията.

Държавите членки определят това, което представлява достатъчен интерес или накърняване на правата в съответствие с целта да се даде на заинтересованата общественост широк достъп до правосъдие. За тази цел интересите на всяка неправителствена организация, отговаряща на посочените в член 2, параграф 14 изисквания, се считат за достатъчни за целите на буква а) от настоящия член. За такива организации също се счита, че имат права, които могат да бъдат накърнени за целите на буква б) от настоящия член.

Разпоредбите на настоящия член не изключват възможността [за предварително обжалване] пред административния орган и не засягат изискването за изчерпване на [способите за обжалване по административен ред], предхождащи преминаването преминаването към [обжалване по съдебен ред], ако съществува такова изискване съгласно националното право.

Всяка подобна процедура следва да бъде [надлежна], справедлива, своевременна и да не бъде възпрепятстващо скъпа.

За да се увеличи ефекта от разпоредбите на настоящия член, държавите членки гарантират, че на обществеността е предоставена практическата информация относно достъпа до [административни и съдебни процедури за обжалване].“

Национална правна уредба

¹⁶ Съгласно член 176 от Закона за устройството на територията и развитието от 2000 г. (Public Act № 30/2000, Planning and Development Act, 2000), изменен със Закона за устройството на територията и развитието (стратегическа инфра-

структура) от 2006 г. (Public Act № 27/2006, Planning and Development (Strategic Infrastructure) Act, 2006, Order 2006, S. I. № 525/2006) (наричан по-нататък „PDA“), във връзка с разпоредбите на приложение 5 към Правилника за устройството на територията и развитието от 2001 г. (Planning and Development Regulations 2001, S. I. № 600/2001), когато са превишени определени прагове, задължително се изготвя доклад за последиците върху околната среда и се извършва оценка на въздействието върху околната среда за някои проекти, в които не се включва особената категория на проектите за изграждане на частни пътища.

- 17 Производството за обжалване по съдебен ред („judicial review“) е уредено в Order 84 от Процедурния правилник на висшите съдилища (Rules of the Superior Courts), като посочените съдилища имат правомощието при определени условия да упражняват контрол върху решенията на съдилищата и административните органи.
- 18 В производството за обжалване по съдебен ред могат да бъдат излагани правни основания, изведени както от публичното, така и от частното право, като традиционните правни основания, изведени от публичното право, се отнасят до контрола за превишаване на правомощия и контрола върху упражняването на правомощията на посочените съдилища и органи.
- 19 Обжалването по съдебен ред има две фази. Пред съда трябва да се представи искане за разрешение да се подаде такава жалба, придружено от изложение на основанията за търсената защита и от декларация относно фактите, на които се основава това искане. В случай че се даде разрешение, жалбоподателят може да подаде жалба по съдебен ред.
- 20 За исканията във връзка с подаването на жалба по съдебен ред срещу решенията на компетентните в областта на селищното устройство органи се прилага специално законоустановено производство, уредено в членове 50 и 50A от PDA.

21 Съгласно член 50А(3) от PDA:

„Съдът не дава разрешението, предвидено в член 50, преди да се е уверил, че:

(a) съществуват основателни причини да се твърди, че решението или съответният акт е недействително/недействителен или трябва да бъде обявен(о) за недействителен/недействително, и

(b) че

(i) жалбоподателят има съществен интерес от извършване на действието, за което се иска разрешение, или

(ii) когато решението или съответното действие се отнасят до проект, който е предвиден в действащия понастоящем член 176 или в приетите за прилагането на този член разпоредби като проект, който може да има съществени последици за околната среда, жалбоподателят

(I) е институция или организация (различна от държавен или публичен орган, или правителствена организация или агенция), чиито цели и задачи са да насърчава опазването на околната среда,

(II) е осъществявал тези цели и задачи в период от дванадесет месеца преди датата на подаване на жалбата, и

(III) отговаря на (евентуалните) условия, които трябва да бъдат изпълнени от образувание или организация при подаване на жалба на основание член 37(4)(с) по силата на член 37(4)(d)(iii) (и за тази цел всяко условие, предвидено в член 37(4)(e)(iv), се прилага като позоваването в него на вида действия, за които се отнася решението, срещу което е подадена жалбата, се счита за позоваване на вида действия, за които се отнася решението или действието, предмет на предвиденото в член 50 искане за разрешение).“

22 В член 50A(4) от PDA се уточнява, че изискваният съществен интерес не се отнася само до финансови или свързани с недвижимо имущество интереси.

23 В член 50A(10) и (11)(b) от PDA се предвижда, че юрисдикциите са длъжни да разглеждат делата, с които са сезирани, като полагат дължимата грижа съобразно доброто правораздаване. Член 50(A)(12) от PDA позволява да се приемат допълнителни правила с цел ускоряване на производството.

Досъдебна процедура

24 С настоящия иск Комисията обединява твърдения за нарушение, произтичащи от две досъдебни процедури.

- 25 На първо място, през 2001 г. в Комисията е постъпила жалба срещу Ирландия, в която се твърди, че проект за частен път засяга неблагоприятно крайбрежна зона в Comogue Marsh, Kinsale, графство Cork. На 18 октомври 2002 г. Комисията изпраща на Ирландия официално уведомително писмо, в което посочва, че явно, макар зоната да е чувствителна, за разглеждания проект не е било издадено разрешение и не е била извършена предварителна оценка на въздействието му върху околната среда, като по този начин не са изпълнени изискванията, предвидени в Директива 85/337, изменена с Директива 97/11.
- 26 Тази държава членка отговаря на посоченото официално уведомително писмо на 5 март 2003 г., като посочва, че разглежданият проект е част от строеж, за който е издадено разрешение.
- 27 Тъй като не е удовлетворена от този отговор, на 11 юли 2003 г. Комисията издава мотивирано становище, с което отправя покана към Ирландия да предприеме необходимите мерки, за да се съобрази с Директива 85/337, изменена с Директива 97/11, в срок от два месеца, считано от съобщаването на посоченото становище.
- 28 С писмо от 9 септември 2003 г. Ирландия иска продължаване на двумесечния срок, за да отговори на мотивираното становище, и отговаря с писмо от 10 ноември 2003 г.
- 29 На второ място, на 28 юли 2005 г. Комисията изпраща на Ирландия официално уведомително писмо, което се отнася до транспонирането на Директива 2003/35, с което отправя покана до тази държава членка да представи становище в срок от два месеца, считано от получаването на това писмо.
- 30 Ирландия отговаря с писмо от 7 септември 2005 г., като признава, че е транспонирала частично Директива 2003/35.

- 31 На 19 декември 2005 г. Комисията издава мотивирано становище, с което отправя покана към Ирландия да предприеме необходимите мерки, за да се съобрази с посочената директива в срок от два месеца, считано от получаването на посоченото становище.
- 32 С писмо от 14 февруари 2006 г. Ирландия уточнява, че се подготвят мерки за транспониране.
- 33 На 18 октомври 2006 г. Комисията издава допълнително мотивирано становище, като приканва Ирландия да приеме необходимите мерки, за да отговори на посоченото становище в срок от два месеца, считано от получаването му. Тази държава членка отговаря на 27 февруари 2007 г., след като определеният от Комисията срок е изтекъл.
- 34 Тъй като не е удовлетворена от отговорите, дадени от Ирландия в рамките на двете досъдебни процедури, Комисията предявява настоящия иск съгласно член 226, втора алинея ЕО.

По иска

- 35 Искът на Комисията се основава на две твърдения за нарушение.

По първото твърдение за нарушение

Доводи на страните

- 36 Комисията смята, че строителството на частни пътища представлява инфраструктурен проект, който попада в обхвата на точка 10, буква д) от приложение II към Директива 85/337, изменена с Директива 97/11, и че следователно съгласно член 2 от изменената директива ирландските власти са длъжни да гарантират, че преди издаването на разрешение за подобни проекти се извършва оценка на въздействието им върху околната среда, ако се смята, че те могат да окажат значително въздействие върху околната среда.
- 37 Следователно с ирландското законодателство се нарушават общностните изисквания, тъй като изискването да се извърши оценка на въздействието върху околната среда се ограничава само до предложените от публичните органи проекти за изграждане на обществени пътища.
- 38 Ирландия твърди, че проектите за строителство на частни пътища, за които тя не отрича, че попадат в обхвата на точка 10, буква д) от приложение II към Директива 85/337, изменена с Директива 97/11, почти винаги са част от други проекти, за които съществува изискване за оценка на въздействието им върху околната среда в приложение на член 176 PDA, във връзка с разпоредбите на приложение 5 към Правилника за устройството на територията и развитието от 2001 г., когато те могат да окажат значително въздействие върху околната среда.
- 39 От друга страна тази държава членка признава, че в Директива 85/337, изменена с Директива 97/11, не се прави разграничение между проектите за изграждане на частни и обществени пътища, и отбелязва, че има намерение да измени законодателството си, за да установи отделна категория за проектите за изграждане на пътища, за която да се предвижда изискване за оценка на въздействието върху околната среда, ако проектът за изграждане на пътища може да окаже значително въздействие върху околната среда.

Съображения на Съда

- 40 В приложение на член 4, параграф 2 от Директива 85/337, изменена с Директива 97/11, като разглеждат всеки отделен случай или въз основа на прагове или критерии, държавите членки определят за кои проекти, изброени в приложение II към изменената директива, трябва да се извърши оценка на въздействието им върху околната среда съгласно членове 5—10 от посочената директива. Съгласно същата разпоредба държавите членки могат да решат да приложат и двете процедури.
- 41 Макар по този начин на държавите членки да се предоставя свобода на преценка при определяне на някои видове проекти, за които следва да се извърши оценка, или при определяне на критериите и/или праговете, които следва да се вземат предвид, тази свобода е ограничена от задължението, предвидено в член 2, параграф 1 от Директива 85/337, изменена с Директива 97/11, да се проучи въздействието на проектите, които могат да окажат значително въздействие върху околната среда, по-конкретно поради техния характер, мащаби или местоположение (вж. Решение от 24 октомври 1996 г. по дело Kraaijeveld и др., C-72/95, Recueil, стр. I-5403, точка 50, Решение от 28 февруари 2008 г. по дело Abraham и др., C-2/07, Сборник, стр. I-1197, точка 37 и Решение от 30 април 2009 г. по дело Mellor, C-75/08, Сборник, стр. I-3799, точка 50).
- 42 В това отношение Съдът вече е постановил, че държава членка, която определя критериите или праговете на такова ниво, че на практика от самото начало за всички проекти от определен вид не се прилага задължението за проучване на въздействието им, превишава свободата на преценка, с която разполага по силата на член 2, параграф 1 и член 4, параграф 2 от посочената изменена директива, освен ако въз основа на обща преценка не се приеме, че изключените проекти не могат да окажат значително въздействие върху околната среда (вж. Решение по дело Kraaijeveld и др., посочено по-горе, точка 53, както и Решение от 16 септември 1999 г. по дело WWF и др., C-435/97, Recueil, стр. I-5613, точка 38).
- 43 Проектите, които попадат в обхвата на член 4, параграф 2 от Директива 85/337, изменена с Директива 97/11, включват „строителство[то] на пътища“, уредено в точка 10, буква д) от приложение II към изменената директива.

- 44 В това отношение, като предвижда извършването на оценка на въздействието върху околната среда на проектите за строителство на частни пътища само в случай че те са част от други проекти, които попадат в приложното поле на Директива 85/337, изменена с Директива 97/11, и за които се прилага задължението за извършване на оценка, ирландското законодателство, приложимо към момента на изтичане на предвидения в мотивираното становище срок, води до положение, при което по отношение на проектите за строителство на частен път, които се осъществяват отделно, не се извършва оценка на въздействието върху околната среда, макар посочените проекти да могат да окажат значително въздействие върху околната среда.
- 45 Освен това следва да се отбележи, че критерият, свързан с частния или обществения характер на даден път, ни най-малко не е релевантен за приложимостта на точка 10, буква д) от приложение II към Директива 85/337, изменена с Директива 97/11.
- 46 Следователно първото твърдение за нарушение е основателно.

По второто твърдение за нарушение

- 47 Видно от последните писмени изявления на Комисията, според нея и с оглед на отказа от твърденията за нарушение във връзка с член 4, точки 1, 5 и 6 от Директива 2003/35 Ирландия все пак не е транспонира напълно член 3, точки 1 и 3—7 и член 4, точки 2—4 от тази директива, като от това произтича неизпълнение на задълженията по член 6 от посочената директива.
- 48 От друга страна Комисията смята, че във всеки случай в нарушение на посочения член 6 Ирландия не е информирала в предвидения срок за разпоредбите, с които според нея били въведени посочените по-горе членове.

49 Така в отделните си части изтъкнатото по същество от Комисията твърдение за нарушение се отнася единствено до липсата на транспониране на някои разпоредби от Директива 2003/35, както Комисията потвърждава и в съдебното заседание, като следователно тя не възразява срещу качеството на транспонирането и поради това не може основателно да го оспори в рамките на настоящото производство.

50 Освен това следва да се отбележи, че посочените в настоящата искова молба разпоредби от PDA произтичат от измененията, въведени със Закона за изменение от 2006 г., споменат в точка 16 от настоящото решение, като — както посочва генералният адвокат в точка 53 от заключението си — посочените изменения са влезли в сила на 17 октомври 2006 г., тоест преди изтичането на предвидения в допълнителното мотивирано становище срок.

По изискването за транспониране на разпоредбите на член 3, точка 1 от Директива 2003/35

— Доводи на страните

51 Що се отнася до член 3, точка 1 от Директива 2003/35, Комисията твърди, че ирландските власти трябва да приемат разпоредби, с които да се гарантира, че понятията „общественост“ и „заинтересованата общественост“ не се определят по-стеснително в ирландското законодателство, отколкото в Директива 2003/35. Тя подчертава по-специално, че както е видно от съдебната практика, правата, предоставени на неправителствените организации, не са гарантирани в достатъчна степен, докато с посочената директива на последните в качеството на заинтересована общественост се предоставят някои права.

52 Ирландия посочва в отговор, че с оглед на съществуващото по-специално за юрисдикциите общо задължение да тълкуват националното право в съответствие с разпоредбите на общностното право, за да се осигури пълното действие на тези определения, не е необходимо да се въвеждат законови разпоредби, с които да се

определят понятията „общественост“ и „заинтересованата общественост“. Тя посочва още, че възможността да се упражняват новите предоставени права е гарантирана на цялата общественост и следователно не е необходимо да се дава специално определение на понятието „заинтересованата общественост“.

- 53 Ирландия твърди също, че в приложение на член 50A(3)(b)(ii) от PDA за неправителствените организации, които осъществяват дейност в областта на опазването на околната среда, не се прилага задължението да докажат, че разполагат със съществен правен интерес.

— Съображения на Съда

- 54 Следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика транспонирането във вътрешното право на дадена директива не изисква непременно формално и текстово възпроизвеждане на разпоредбите ѝ в изрична и конкретна законова или подзаконова разпоредба, и че целите му могат да бъдат постигнати чрез една обща правна уредба, при условие че същата осигурява ефективно цялостното прилагане на директивата по достатъчно ясен и точен начин (вж. по-специално Решение от 16 ноември 2000 г. по дело Комисия/Гърция, C-214/98, *Resueil*, стр. I-9601, точка 49, Решение от 7 декември 2000 г. по дело Комисия/Франция, C-38/99, *Resueil*, стр. I-10941, точка 53 и Решение от 30 ноември 2006 г. по дело Комисия/Люксембург, C-32/05, *Resueil*, стр. I-11323, точка 34).
- 55 От постоянната съдебна практика произтича също че разпоредбите на директива трябва да се прилагат с неоспорима задължителна сила, с необходимата специфичност, точност и яснота, за да се спази изискването за правна сигурност, което налага, в случай че директивата цели учредяването на права по отношение на частноправни субекти, да се предостави възможност на ползващите се лица да се запознаят с правата си в тяхната пълнота (вж. по-специално Решение от 13 март 1997 г. по дело Комисия/Франция, C-197/96, *Resueil*, стр. I-1489, точка 15, Решение от 4 декември 1997 г. по дело Комисия/Италия, C-207/96, *Resueil*, стр. I-6869, точка 26 и Решение по дело Комисия/Люксембург, посочено по-горе, точка 34).

- 56 С оглед на целта на член 3, точка 1 от Директива 2003/35 — а именно да се добавят определения към съдържащите се в член 1, параграф 2 от Директива 85/337, и по-специално да се укаже какво означава „заинтересованата общественост“ по смисъла на последната директива — и при положение че същевременно Директива 2003/35 признава нови права на посочената общественост, от липсата на изрично възпроизвеждане на тези определения в ирландското законодателство не може да се заключи, че Ирландия не е изпълнила задължението си да транспонира разглежданите разпоредби.
- 57 Всъщност обхватът на новото определение на „заинтересованата общественост“, въведено с Директива 2003/35, може да се анализира, както посочва генералният адвокат в точки 36 и 37 от заключението си, само с оглед на всички права, които посочената директива признава на „заинтересованата общественост“ по отношение на два неделими аспекта.
- 58 В това отношение Комисията не доказва в каква степен „заинтересованата общественост“, разбрана като обществеността, която е засегната или може да бъде засегната, или има интерес от процедурите за вземане на решения в областта на околна среда, е лишена от правата, които следва да притежава в приложение на въведените с Директива 2003/35 изменения.
- 59 Накрая следва да се отбележи, че доводите, изтъкнати от Комисията относно разбирането в съдебната практика, че неправителствените организации, които осъществяват дейност в областта на опазването на околната среда, принадлежат към „заинтересованата общественост“, се отнасят главно до евентуалните пропуски, по-конкретно във връзка със способите за обжалване по съдебен ред, при ефективното прилагане на правата, на които посочените организации могат да се позовават, и следователно са извън обхвата на твърдението за нарушение, изведено от липсата на транспониране, с което единствено е сезиран Съдът.
- 60 От посоченото следва, че второто твърдение за нарушение, доколкото се отнася до изискването за транспониране на разпоредбите на член 3, точка 1 от Директива 2003/35, не е основателно.

По изискването за транспониране на член 3, точки 3—6 и член 4, точки 2 и 3 от Директива 2003/35

— Доводи на страните

- 61 Според Комисията член 3, точки 3—6 и член 4, точки 2 и 3 от Директива 2003/35 не са транспонирани напълно.
- 62 По отношение на тези разпоредби Ирландия твърди, че е транспониран режимът на разрешението за дейност в областта на селищното устройство, но признава, че до изтичането на определения в допълнителното мотивирано становище срок тези разпоредби е било необходимо да се транспонират, като се приемат законови разпоредби относно други процедури по издаване на разрешение.
- 63 По отношение на разпоредбите на член 4, точки 2 и 3 от посочената директива Ирландия признава, че е трябвало да приеме и други разпоредби относно пълното транспониране на тези разпоредби и да информира за тях до изтичане на определения в посоченото мотивирано становище срок.

— Съображения на Съда

- 64 Важно е да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика наличието на неизпълнение на задължения от държава членка трябва да се преценява с оглед на положението на държавата членка към момента на изтичането на срока, даден в мотивираното становище (вж. по-конкретно Решение от 4 юли 2002 г. по дело Комисия/Гърция, C-173/01, Recueil, стр. I-6129, точка 7 и Решение от 10 април 2003 г. по дело Комисия/Франция, C-114/02, Recueil, стр. I-3783, точка 9).

- 65 Безспорно е, че към момента на изтичане на определения в допълнителното мотивирано становище срок Ирландия не е приела законовите, подзаконовите или административните разпоредби, с които може да се осигури пълно транспониране на член 3, точки 3—6 и член 4, точки 2 и 3 от Директива 2003/35. Впрочем и съгласно постоянната съдебна практика настъпилите впоследствие промени — след предявяването на иска за установяване на неизпълнение — не могат да бъдат взети предвид от Съда (вж. по-конкретно Решение от 6 март 2003 г. по дело Комисия/Люксембург, C-211/02, Recueil, стр. I-2429, точка 6).
- 66 Следователно второто твърдение за нарушение, доколкото се отнася до член 3, точки 3—6 и член 4, точки 2 и 3 от Директива 2003/35, е основателно.

По изискването за транспониране на член 3, точка 7 и член 4, точка 4 от Директива 2003/35

— Доводи на страните

- 67 Комисията поддържа, че Ирландия не е транспонирала изискванията, произтичащи от член 3, точка 7 и член 4, точка 4 от Директива 2003/35 — разпоредбите, с които се въвеждат съответно член 10а от Директива 85/337 и член 15а от Директива 96/61. Комисията излага пет довода в подкрепа на тази част от второто твърдение за нарушение.
- 68 С първия довод, който се отнася до понятието за достатъчен правен интерес, съдържащо се в член 3, точка 7 и член 4, точка 4 от Директива 2003/35, Комисията твърди, че свързаният с доказването на „съществен интерес“ критерий, който се прилага в рамките на предвиденото в член 50 от PDA специално законоустановено производство, приложимо за исканията за обжалване по съдебен ред на решенията на компетентните в областта на селищното устройство органи, не отговаря на предвиденото в посочената директива понятие „достатъчен интерес“.

- 69 Според Комисията определянето на такъв критерий, по-строг от използвания в член 10а от Директива 85/337, въведен с член 3, точка 7 от Директива 2003/35, и в член 15а от Директива 96/61, въведен с член 4, точка 4 от същата директива, е равнозначно на липса на транспониране на предвидените в Директива 2003/35 изисквания.
- 70 Накрая Комисията посочва, че видно от две решения на High Court (Ирландия), съответно от 14 юли и от 8 декември 2006 г., постановени по дело Friends of the Curragh Environment Ltd, не може да се смята, че с действащата в Ирландия система на съдебен контрол се изпълнява Директива 2003/35, тъй като във второто решение High Court отбелязва във връзка с проверката за наличие на „съществен интерес“, че тази директива не е транспонирана в ирландското право.
- 71 Ирландия оспорва релевантността на посочените решения на High Court, доколкото, на първо място, те се отнасят до въпроса за непосредственото действие на Директива 2003/35.
- 72 Тя посочва още, че в решението, постановено от High Court на 26 април 2007 г. по дело Sweetman, се установява, напротив, че споменатите по-горе разпоредби от посочената директива се прилагат поради наличието на производството за обжалване по съдебен ред, допълнено със специалните процесуални правила, предвидени в някои нормативни актове, и по-конкретно в член 50 от PDA, като съдът определя изведения от съществения интерес критерий като гъвкав и смята, че той не е в противоречие с член 10а от Директива 85/337, въведен с член 3, точка 7 от Директива 2003/35.
- 73 С втория довод Комисията изтъква липсата на транспониране на член 10а от Директива 85/337, въведен с член 3, точка 7 от Директива 2003/35, и на член 15а от Директива 96/61, въведен с член 4, точка 4 от същата директива, тъй като в противоречие с първата алинея на всеки от тези членове в ирландското право не е транспонирано изискването, съгласно което жалбоподателят може да оспори материалната законосъобразност на решенията, действията или бездействията, които са предмет на разпоредбите на всяка от директивите за участие на обществеността.

- 74 В това отношение Ирландия твърди, че посочените членове не изискват да се предвиди пълен контрол по отношение на материалната законосъобразност на дадено решение, а само да се предостави възможност да се оспори материалната законосъобразност на решението. Подобен контрол обаче съществувал съгласно ирландското право.
- 75 Ирландия твърди също че изискванията, предвидени в член 10а от Директива 85/337, въведен с член 3, точка 7 от Директива 2003/35, и в член 15а от Директива 96/61, въведен с член 4, точка 4 от същата директива, са напълно транспонирани в ирландското право чрез предвиденото пред ирландските съдилища производство за обжалване по съдебен ред. Целта на обжалването по съдебен ред е да се въведе форма на контрол върху решенията и действията на съдилищата, както и на административните органи, за да се гарантира, че възложените им задачи се изпълняват надлежно и законосъобразно.
- 76 От друга страна, според тази държава членка за жалбите срещу компетентните в областта на селищното устройство органи се прилага специално производство за обжалване по съдебен ред, което е уредено в членове 50 и 50А от PDA.
- 77 С третия довод Комисията поддържа, че Ирландия не е приела никакви разпоредби, за да гарантира транспонирането на изискванията, свързани със своевременното провеждане на производствата, предвидени в член 10а от Директива 85/337, въведен с член 3, точка 7 от Директива 2003/35, и в член 15а от Директива 96/61, въведен с член 4, точка 4 от същата директива.
- 78 С четвъртия довод тя изтъква същата липса на транспониране, що се отнася до изискването посочените производства да не бъдат възпиращо скъпи, като твърди, че по отношение на съдебните разноски не съществува максимална сума, която загубилата делото страна следва да заплати, доколкото в нито една законова разпоредба не се посочва кога производствата не са възпиращо скъпи.

- 79 Според Ирландия съществуващите производства са надлежни, справедливи и не са възпиращо скъпи. Освен това те позволяват своевременно да се упражни контрол върху решенията, посочени в Директиви 85/337 и 96/61, изменени с Директива 2003/35.
- 80 Накрая, с петия довод Комисията твърди, че Ирландия не е предоставила на разположение на обществеността практическата информация относно достъпа до способите за обжалване по административен и съдебен ред, както се изисква в член 10а, шеста алинея от Директива 85/337, въведен с член 3, точка 7 от Директива 2003/35, и в член 15а, шеста алинея от Директива 96/61, въведен с член 4, точка 4 от същата директива.
- 81 Ирландия смята, че е изпълнила това задължение, тъй като Order 84 от Процедурния правилник на висшите съдилища, посочен в точка 17 от настоящото решение, е законова разпоредба и освен това съществува интернет страница относно организацията на ирландските съдилища, на която са описани различните юрисдикции и техните правомощия и която осигурява достъп до решенията на High Court.

— Съображения на Съда

- 82 Що се отнася до първия довод, свързан с правния интерес, от член 10а, първа алинея, букви а) и б) от Директива 85/337, въведен с член 3, точка 7 от Директива 2003/35, и от член 15а, първа алинея, букви а) и б) от Директива 96/61, въведен с член 4, точка 4 от същата директива, следва, че съгласно приложимото си национално законодателство държавите членки трябва да гарантират, че членовете на заинтересованата общественост, които разполагат с достатъчен правен интерес или твърдят, че е накърнено право, когато националното право предвижда такова условие, могат да подадат жалба при уточнените в тези разпоредби условия, като същевременно държавите членки определят кога е налице такъв достатъчен интерес или накърняване на право в съответствие с целта на заинтересованата общественост да се предостави широк достъп до правосъдие.

- 83 Безспорно е, че като позволява на жалбоподателите, членове на „заинтересованата общественост“, които разполагат с интерес, отговарящ на посочените в член 50А(3) от PDA условия, да обжалват някои мерки по планиране, Ирландия е приела разпоредби, по силата на които предоставеният в тази специфична област достъп до правосъдие зависи пряко от съществуването на правен интерес за посочените жалбоподатели, както посочва генералният адвокат в точка 57 от заключението си.
- 84 В това отношение, доколкото, както се посочва в точка 49 от настоящото решение, Комисията оспорва само липсата на транспониране на някои разпоредби, като впрочем изрично отбелязва, че не възнамерява да се позовава на неправилно или непълно транспониране, не следва да се проверява дали изведеният от съществения интерес критерий, така както е приложен и тълкуван от ирландските юрисдикции, съвпада с изведения от достатъчния правен интерес критерий, предвиден в Директива 2003/35, което би поставило въпроса за качеството на транспонирането по-специално предвид правомощието, което посочената директива признава на държавите членки, за да определят понятието за достатъчен интерес в съответствие с преследваната с нея цел.
- 85 Освен това второто решение на High Court по дело Friends of the Curragh Environment Ltd, на което главно се позовава Комисията, е постановено при действието на законодателството, приложимо преди въведените в PDA през 2006 г. изменения, и във всеки случай не е достатъчно, за да се докаже твърдяната липса на транспониране.
- 86 Следователно първият довод не е основателен.
- 87 Що се отнася до втория довод, безспорно е, че освен специалното законоустановено производство, приложимо съгласно членове 50 и 50А от PDA, в ирландското право съществува и производството за обжалване по съдебен ред, уредено в Order 84 от Процедурния правилник на висшите съдилища. Тези производства за обжалване позволяват да се иска отмяна на решения или действия в рамките на контрола върху решенията и действията на съдилищата, както и на административните органи, с който се цели да се гарантира, че възложените им задачи се изпълняват законосъобразно.

- 88 Така установените различни жалби, подавани пред съд, могат да се приложат за решенията, действията или бездействията, които попадат в обхвата на Директиви 85/337 и 96/61, изменени с Директива 2003/35, относно участието на обществеността, по-конкретно в специфичната област на селищното устройство, и следователно може да се приеме, че представляват транспониране на член 10а от Директива 85/337, въведен с член 3, точка 7 от Директива 2003/35, и на член 15а от Директива 96/61, въведен с член 4, точка 4 от същата директива, доколкото изискват жалбоподателят да може да оспори материалната или процесуалната законосъобразност на посочените решения, действия или бездействия.
- 89 Доколкото Съдът не е сезиран с твърдение за нарушение, изведено от неправилно транспониране на посочените разпоредби, той не може да разгледа доводите, изложени от Комисията във връзка с обхвата на действително упражнявания при обжалването по съдебен ред контрол, произтичащ по-специално от практиката на High Court.
- 90 Следователно вторият довод е неоснователен.
- 91 Що се отнася до третия довод, свързан с липсата на транспониране на член 10а от Директива 85/337, въведен с член 3, точка 7 от Директива 2003/35, и на член 15а от Директива 96/61, въведен с член 4, точка 4 от същата директива, доколкото те предвиждат изисквания във връзка със съвременното провеждане на производствата, след като съгласно член 50А(10) и (11)(b) от PDA компетентните юрисдикции трябва да провеждат производствата, като полагат дължимата грижа съобразно доброто правораздаване, то следователно посоченият довод е неоснователен с оглед на изложеното в точка 49 от настоящото съдебно решение.
- 92 Що се отнася до четвъртия довод, относно до разноските по производствата, от член 10а от Директива 85/337, въведен с член 3, точка 7 от Директива 2003/35, и от член 15а от Директива 96/61, въведен с член 4, точка 4 от същата директива, следва, че установените с тези разпоредби производства не трябва да бъдат възпиращо скъпи. Посоченото се отнася само до разходите във връзка с участието в такива производства. Подобна разпоредба не забранява на

юрисдикциите да осъдят дадена страна да заплати съдебните разноски, при условие че размерът на последните отговаря на това изискване.

- 93 Макар да е безспорно, че ирландските юрисдикции могат да не осъдят загубилата делото страна да заплати съдебните разноски и освен това могат да постановят, че направените от последната разходи се понасят от другата страна по делото, налага се изводът, че в този случай става въпрос само за съдебна практика.
- 94 С оглед на изискванията, изведени в припомнената в точки 54 и 55 от настоящото съдебно решение практика на Съда, не може да се приеме, че сама по себе си тази съдебна практика, която по естеството си не е безспорна, представлява надлежно изпълнение на задълженията, произтичащи от член 10а от Директива 85/337, въведен с член 3, точка 7 от Директива 2003/35, и от член 15а от Директива 96/61, въведен с член 4, точка 4 от същата директива.
- 95 Следователно четвъртият довод е основателен.
- 96 Що се отнася до петия довод, следва да се припомни, че един от основните принципи на Директива 2003/35 е да улесни достъпа до правосъдие в областта на околната среда съобразно Конвенцията от Орхус за достъпа до информация, участието на обществеността в процеса на вземането на решения и достъпа до правосъдие по въпроси на околната среда.
- 97 В това отношение задължението за предоставяне на разположение на обществеността на практическа информация относно достъпа до способите за обжалване по административен и съдебен ред, предвидено в член 10а, шеста алинея от Директива 85/337, въведен с член 3, точка 7 от Директива 2003/35, и в член 15а, шеста алинея от Директива 96/61, въведен с член 4, точка 4 от същата директива, трябва да се разглежда като конкретно задължение за постигане на резултат, за чието изпълнение държавите членки трябва да следят.

98 При липса на специфична законова или подзаконова уредба във връзка с информацията относно предоставените по този начин права на обществеността не може да се приеме, че сами по себе си предоставянето на разположение посредством публикуване или по електронен път на правилата относно способите за обжалване по административен и съдебен ред, както и възможният достъп до съдебни решения гарантират по достатъчно ясен и точен начин, че заинтересованата общественост е в състояние да се запознае с правата си на достъп до правосъдие в областта на околната среда.

99 Ето защо петият довод трябва да бъде приет.

100 От посоченото по-горе следва, че доколкото се отнася до изискването за транспониране на член 3, точка 7 и член 4, точка 4 от Директива 2003/35, второто твърдение за нарушение е основателно в частта по четвъртия и петия довод.

По неспазването на член 6, първа алинея от Директива 2003/35, доколкото не е изпълнено задължението за информиране на Комисията

— Доводи на страните

101 Комисията твърди, че информацията, която ѝ е предоставена от Ирландия във връзка с транспонирането на разпоредбите на Директива 2003/35, с които се въвеждат член 10а от Директива 85/337 и член 15а от Директива 96/61, не е достатъчна.

102 В това отношение тя поддържа, че Ирландия не я е запознала със съдебната практика, установяваща достъпа на заинтересованата общественост до съдебен контрол, или с конкретните законови разпоредби, от които е видно, че

предвидените в тези разпоредби права и задължения са транспонирани, по-специално що се отнася до изискването за надлежен, справедлив и своевременен съдебен контрол и за невъзпиращо скъпи производства.

103 Тя добавя, че не е била уведомена за относимата съдебна практика, свързана конкретно с упражняването на способите за обжалване във връзка с Директива 2003/35, и по-специално че решенията, постановени от High Court по дело Friends of Curragh Environment Ltd, не ѝ били изпратени от Ирландия, а от друг източник.

104 Ирландия признава, че не е изпълнила изцяло задължението да информира Комисията, предвидено в член 6 от Директива 2003/35. Все пак тя уточнява, че доколкото разпоредбите на член 3, точка 7 и член 4, точка 4 от тази директива вече са транспонирани със съществуващите законови разпоредби, тя не е длъжна да съобщава за тези разпоредби.

— Съображения на Съда

105 Следва да се припомни, че макар в рамките на производство за установяване на неизпълнение на задължения по член 226 ЕО да е задължение на Комисията да докаже наличието на твърдяното неизпълнение, да представи пред Съда необходимите доказателства, въз основа на които той да провери дали е налице неизпълнение на задължения, без тя да може да се основава на някаква презумпция, по силата на член 10 ЕО държавите членки трябва да улесняват изпълнението на задачата ѝ, която съгласно член 211 ЕО е по-конкретно да гарантира, че разпоредбите на Договора за ЕО и мерките, приети от институциите в съответствие с него, се прилагат (вж. по-специално Решение от 12 септември 2000 г. по дело Комисия/Нидерландия, С-408/97, Recueil, стр. I-6417, точки 15 и 16, както и Решение от 16 юни 2005 г. по дело Комисия/Италия, С-456/03, Recueil, стр. I-5335, точка 26).

- 106 С оглед на припомнените в тази съдебна практика цели член 6 от Директива 2003/35, както и други директиви, предвижда задължение за държавите членки да предоставят информация.
- 107 Информацията, която държавите членки са длъжни да предоставят на Комисията, трябва да бъде ясна и точна. Тя трябва недвусмислено да указва законите, подзаконите и административните разпоредби, с приемането на които държавата членка смята, че е изпълнила различните си задължения по директивата. При липса на такава информация Комисията не може да провери дали държавата членка действително и напълно прилага директивата. Неизпълнението на това задължение от държава членка, независимо дали напълно липсва информация или тя не е достатъчно ясна и точна, само по себе си може да обоснове започването на процедурата по член 226 ЕО, с която се цели да се установи това неизпълнение (вж. Решение от 16 юни 2005 г. по дело Комисия/Италия, посочено по-горе, точка 27).
- 108 От друга страна, макар транспонирането на дадена директива да може да се гарантира чрез вътрешноправни норми, които вече са в сила, в този случай държавите членки не са освободени от формалното задължение да информират Комисията за наличието на тези норми, за да може тя да прецени съответствието им с директивата (вж. в този смисъл Решение от 16 юни 2005 г. по дело Комисия/Италия, посочено по-горе, точка 30).
- 109 В конкретния случай, доколкото според Ирландия правната уредба, която вече е в сила, сама по себе си гарантира въвеждането на разпоредбите на Директива 2003/35 относно достъпа до правосъдие в областта на околната среда, задължение на тази държава е било да запознае Комисията със съответните закони или подзакони разпоредби, без да може основателно да се позовава на случаи на предходно съобщаване на тези вътрешноправни норми в рамките на транспонирането на Директиви 85/337 и 96/61, в редакцията им преди въведените с Директива 2003/35 изменения.
- 110 След като поддържа, че наличието на транспониране е установено в националната съдебна практика, и по-конкретно в тази на High Court, Ирландия е длъжна също да представи пред Комисията точно изложение на посочената съдебна практика, като по този начин ѝ позволи да провери дали тази държава членка действително

е въвела Директива 2003/35 само поради прилагането на действащото преди влизането в сила на последната национално право и да упражни възложения ѝ по силата на Договора контрол.

111 Следователно второто твърдение за нарушение, доколкото се отнася до неизпълнение на задължението за информирание на Комисията, е основателно.

112 Ето защо с оглед на всички посочени по-горе съображения следва да се установи, че:

- като не е приела, съгласно член 2, параграф 1 и член 4, параграфи 2—4 от Директива 85/337, изменена с Директива 97/11, всички необходими разпоредби, за да гарантира, че съгласно членове 5—10 от изменената директива преди предоставянето на разрешение проектите, които могат да окажат значително въздействие върху околната среда и попадат в категорията „строителство на пътища“, предвидена в точка 10, буква д) от приложение II към Директива 85/337, изменена с Директива 97/11, са предмет на процедура за издаване на разрешение и на оценка относно тяхното въздействие, и
- като не е приела всички закони, подзаконови и административни разпоредби, необходими за съобразяване с член 3, точки 3—7 и член 4, точки 2—4 от Директива 2003/35, и като не е информирала Комисията за някои от тези разпоредби,

Ирландия не е изпълнила задълженията си съответно по Директива 85/337, изменена с Директива 97/11, и по член 6 от Директива 2003/35.

113 Искът се отхвърля в останалата му част.

По съдебните разноски

- 114 По смисъла на член 69, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Съгласно член 69, параграф 3 от същия правилник Съдът може да разпредели съдебните разноски или да реши всяка страна да понесе направените от нея съдебни разноски, ако всяка от страните е загубила по едно или няколко от предявените основания, или поради изключителни обстоятелства.
- 115 В настоящия спор, въпреки че Комисията е направила искане за осъждането на Ирландия, следва да се вземе предвид обстоятелството, че ищецът е загубил делото по отношение на съществена част от твърденията си за нарушение. Ето защо следва да се постанови, че всяка страна понася направените от нея съдебни разноски.

По изложените съображения Съдът (втори състав) реши:

1) Ирландия,

- като не е приела, съгласно член 2, параграф 1 и член 4, параграфи 2—4 от Директива 85/337/ЕИО на Съвета от 27 юни 1985 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда, изменена с Директива 97/11/ЕО на Съвета от 3 март 1997 г., всички необходими разпоредби, за да гарантира, че съгласно членове 5—10 от Директива 85/337, изменена с Директива 97/11, преди предоставянето на разрешение проектите, които могат да окажат значително въздействие върху околната среда и попадат

в категорията „строителство на пътища“, предвидена в точка 10, буква д) от приложение II към тази директива, са предмет на процедура за издаване на разрешение и на оценка относно тяхното въздействие, и

- като не е приела всички закони, подзаконови и административни разпоредби, необходими за съобразяване с член 3, точки 3—7 и член 4, точки 2—4 от Директива 2003/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 май 2003 година за осигуряване участието на обществеността при изготвянето на определени планове и програми, отнасящи се до околната среда и за изменение по отношение на участието на обществеността и достъпа до правосъдие на Директиви 85/337/ЕИО и 96/61/ЕО на Съвета, и като не е информирала Комисията на Европейските общности за някои от тези разпоредби,

не е изпълнила задълженията си съответно по Директива 85/337, изменена с Директива 97/11, и по член 6 от Директива 2003/35.

2) Отхвърля иска в останалата му част.

3) Комисията на Европейските общности и Ирландия понасят направените от тях съдебни разноски.

Подписи